



# Søstersolo

Det var svært at høre alle tonerne. Kunne Sophie være modig nok til at synge?



**Heather Merkley**  
(Baseret på en virkelig hændelse)

»Og Jesus lytter med behag til hjertets sang i løn«  
(Salmer og sange, nr. 149).

Sophie elskede at synge. Hun sang i skolen, hos sine venner og derhjemme. Kirken var det sted, hun holdt mest af at synge.

»Mor,« spurgte Sophie en dag, »jeg vil gerne lære at synge bedre. Tror du, at jeg kunne tage lektioner?«

»Det lyder som en sjov ide,« sagde mor. »Lad mig se, hvad jeg kan finde.«

Sophie havde ikke altid haft let ved at synge. Hun var døv og kunne selv ikke høre de fleste lyde. Hun havde et lille apparat bag sine ører for at hjælpe sig. Lydene lød lidt anderledes for hende end for andre. Men Sophie elskede at synge.

»Godt nyt, Sophie!« sagde mor nogle få dage senere. »Jeg fandt et hold, som du kan komme med på. Det er et kor med andre børn, som er ved at lære at synge sammen. Læreren sagde, at du kan starte i morgen!«

Sophie lavede en lille dans. Hun var så spændt!

Men den aften begyndte hun at blive nervøs.

»Er du spændt på sangundervisningen i morgen?« spurgte hendes søster Kayla.

Sophie nikkede. »Ja. Men jeg er også lidt bange. Jeg ville ønske, at jeg ikke skulle derhen alene.«

»Du kan godt klare det!« sagde Kayla. »Men ville det hjælpe, hvis jeg kom med dig? Vi kunne lære at synge sammen.«

Sophie gav Kayla et kram. »Det ville være fantastisk.« Næste morgen stod Sophie og Kayla tidligt op for at tage til sangundervisning. Sophie havde mange nervøse tanker i hovedet, da hun steg ind i bilen. Hvad nu, hvis hun ikke kunne forstå læreren? Hvad nu, hvis hun ikke fik nogen venner? Hvad nu, hvis alle kiggede på hende?

Mor kørte ind på parkeringspladsen med bilen og vendte sig om for at se på Sophie. Sophie gled langt ned i sædet.

»Jeg er ikke sikker på, at jeg vil mere,« sagde hun.

»Hvad er der sket?« spurgte mor. »Du glædede dig så meget.«

Sophie sagde ikke noget. Hun kiggede bare ned i gulvet og svingede sine fødder frem og tilbage.

Mor smilede. »Du behøver ikke gå ind, hvis du ikke har lyst. Men hvis du bliver nervøs, kan du bede til vor himmelske Fader, så hjælper han dig! Og Kayla er her også.«

Kayla holdt Sophie i hånden. »Vi klarer det!« sagde hun.

Sophie sank en klump i halsen. Hendes mave føltes som om, den var fuld af sommerfugle, men hun

steg alligevel ud af bilen. Hun holdt hårdt fast i Kaylas hånd, mens de sammen gik ind i undervisningslokalet.

I de første dage af undervisningen sad Sophie altid sammen med Kayla. Så lagde Sophie en dag mærke til en pige, som altid sad alene. Måske var hun også bange. Sophie gik hen og satte sig ved siden af hende.

»Hej!« sagde Sophie. »Må jeg sidde her?« Pigen nikkede. Kort efter lo og sang de sammen. Sophie var glad for, at hun havde været modig nok til at få en ny ven.

Det var virkelig sjovt at synge sammen med gruppen! Sophie elskede at lære tonerne og holde rytmen med sin fod. Hun kunne endda lære nogle af de andre børn, hvordan man siger ordene på tegnsprog.

En dag havde læreren noget spændende at sige. Alle i klassen ville få mulighed for at synge tre solostykker i et særligt program. Hjemme arbejdede Kayla og Sophie hårdt for at øve deres soloer. Snart efter kunne

Sophie synge sine første to solostykker. Men den sidste var virkelig svær! Hun kunne ikke høre alle tonerne. Hvordan skulle hun kunne synge den alene foran så mange folk?

Sophie huskede, hvad mor havde sagt om at bede til vor himmelske Fader. Hun knælede ned. »Vor himmelske Fader, den sidste sang er meget svær for mig. Kan du hjælpe mig med at finde en måde at synge den på og ikke være så nervøs?«

Da hun kom sangundervisning gangen efter, kom Sophies lærer op til hende. »Jeg ved, at du er nervøs omkring din tredje solo. Har du lyst til at synge den sammen med Kayla? Det kunne være en søstersolo!«

Sophie smilede. Hun følte sig varm og var glad. Hun vidste, at vor himmelske Fader havde besvaret hendes bøn.

Under koncerten sang Sophie sine første to soloer med selvtillid. Da det blev tid til den tredje solo, sprang hun op og greb fat i Kaylas hånd. De gik op til scenen og sang søstersoloen højt og tydeligt. Sophie følte sig slet ikke nervøs eller bange! Vor himmelske Fader havde besvaret hendes bøn på en måde, som hun ikke forventede, men hun var taknemmelig for, at han havde hørt hende. ●

Forfatteren bor i Utah i USA.

ILLUSTRATIONER: ALYSSA PETERSEN

